

IV Premi Mestre Arabí de Narrativa Escolar

recull de les obres guanyadores
curs 2014 - 2015

DL: 361 - 2013

Edició: Ajuntament de sa Pobla

Impressió: Impremta Bergas - sa Pobla

Coberta: A partir del dibuix de M. Magdalena Palou Crespí

Salutació

Teniu a les mans la quarta edició del “Premi Mestre Arabí de Narrativa Escolar”, una activitat organitzada per promoure els hàbits de la lectura i l’escriptura entre els joves de sa Pobla.

Plasmar en un full en blanc allò que un jove sent, pensa, imagina... és una manera d’estimular la creativitat mitjançant la paraula i el desenvolupament de l’infant, no tan sols en el món literari sinó com a persona, com individu.

Teniu en les mans no només uns fulls plens de sentiments, d’imaginacions, d’històries, sinó unes obres de gran nivell i qualitat. Ben segur que els anys ens donaran nous escriptors i escriptores, de poblers i pobleres, que seguiran el llegat dels grans escriptors que ha donat aquesta terra.

Nins i nines de sa Pobla, el futur és vostre. Vull animar-vos a seguir llegint, a escriure, a seguir aprenent. Cultivau la lectura i l’escriptura, no deixeu mai de plasmar damunt un paper el que sentiu, el que imaginau, el que voleu...

Mestres de sa Pobla, gràcies per la gran tasca diària que feis en pro de l’educació dels joves del nostre poble i per fomentar entre els escolars, iniciatives com el “Premi Mestre Arabí de Narrativa Escolar”

Biel Ferragut,
batle de sa Pobla

Presentació

Escriure aquestes línies en un recull com el que teniu a les mans és un motiu de profund orgull per a mi, com pens que ho seria per a qualsevol persona sensible al món educatiu i cultural. El que teniu a les mans és, sens dubte, un objecte valuós; representa la creativitat i imaginació dels nostres infants i joves, que s'han enfrontat al paper en blanc i han reeixit amb èxit. I que aquest recull de narracions sigui el fruit d'un certamen literari que recorda la figura d'un mestre ens dignifica com a poble. Mai no podrem estar prou agraïts als mestres d'una època en què ser analfabet era el més habitual, que es dedicaven en cos i ànima a formar el jovent enmig de no poques dificultats, tant materials com socials. Si ens veu per un foradet, segur que mestre Isidre Arabí Andrades n'està ben orgullós, en primer lloc de veure com avui en dia hem progressat com a societat i en l'àmbit educatiu, i en segon lloc pel fet que el continuem recordat tant de temps després de la seva època.

Voldria també aprofitar aquestes línies per agrair la implicació en aquests premis de les famílies i sobretot dels centres educatius i dels seus mestres, a qui tantes vegades no prestam la suficient atenció ni concedim el valor que tenen per la nostra societat. Perquè no podem oblidar que una societat formada és una societat més lliure.

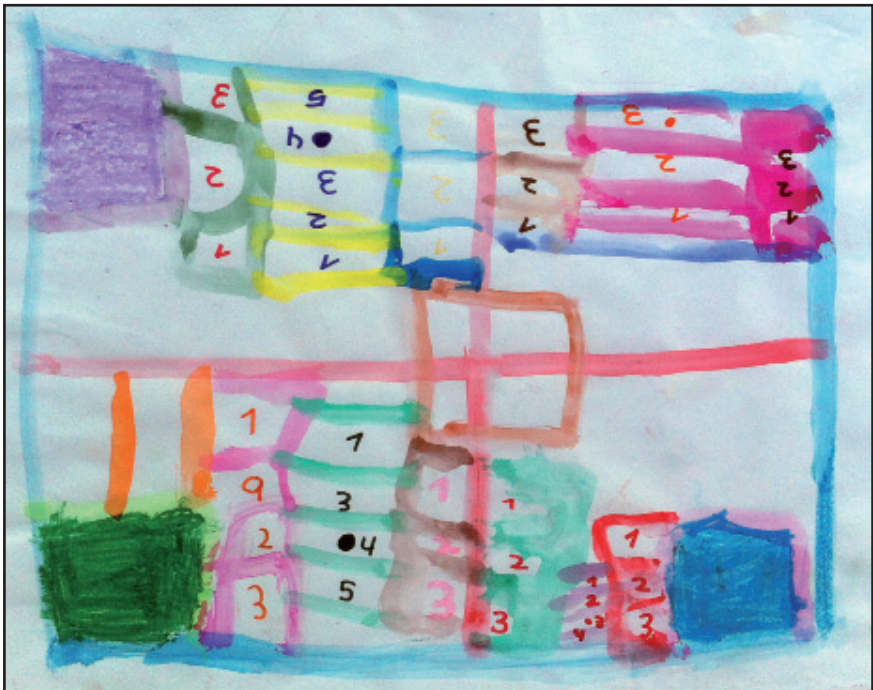
Rafel Socías Tugores,
regidor de Cultura i Educació.

Infantil – 1r. premi

Khoaula Aalilou,
amb l'obra **“En Joan i el parxís”**

Això era i no era un nin que nomia Joan. Només volia mirar la televisió tot el dia. Un dia la mare va comprar un joc de parxís perquè en Joan no miràs tanta televisió. En Joan va començar a jugar molt i el seu padrí va tenir la idea de convidar els amics a jugar a parxís a ca seva.

Ara cada dilluns tots els amics juguen junts a parxís a can Joan.

Infantil – 2n. premi

M. Magdalena Palou Crespi,
amb l'obra “S’arc de sant Martí”

Hi havia una vegada un arc de sant Martí que quan va ploure va perdre es colors. Sa fada estava molt trista i ses altres fades el varen pintar.

Fi.

Primer cicle de primària – 1r. premi

Aleix Bonnín Payeras,
amb l'obra **“Punys Forts”**

Hi havia un nanet que nomia Jordi. En Jordi tenia una granja on els animals xerraven i cantaven.

Un dia en Punys Forts, el gegant més fort que vivia per allà, estava afamat i es va posar a menjar els animals d'en Jordi.

Els animals varen començar a cridar: Jordi!, Jordi! Vine que el gegant ens vol menjar!

En Jordi, que tenia súper poders, els va sentir de molt lluny i va anar cap allà volant ràpidament. Quan va arribar, va tirar rajos hipnotitzadors per adormir en Punys Forts.

Així, en Jordi va poder salvar els seus animals. I, si no és veritat, és mentida i, si no és mentida, és veritat.

Primer cicle de primària – 2n. premi

Andrea Guerrero Rupertus,
amb l'obra **“La fada i la sirena”**

Això era i no era una sirena feliç, i un dia li va demanar a la seva mare si podia anar a passejar per la mar, i li va dir que sí, però que havia d'anar alerta.

—D'acord mamà aniré alerta.

—Adéu —li va dir la sirena.

I se'n va anar a passejar i, sense que se n'adonés, hi havia una estrella de mar punxeguda i se li va rompre un poc la seva coa i es va posar a plorar, però per allà passava una fada volant i li va demanar què li passava i ella va dir que tenia un poc rompuda la coa.

—Jo ho arreglaré —va dir la fada.

—Moltes gràcies fada.

—Ara moure la vareta i s'arreglarà el teu problema. Plim, plam, plum, arreglat!

Fi.

Segon cicle de primària – 1r. premi

Jaume Seguí Soberats,
amb l'obra **“L'ensurt d'en Nanet”**

Una vegada hi havia una ciutat anomenada Totdolç. Era una ciutat guapíssima!!! Tenia un bosc fet de caramel i els arbres eren de xocolata, les cases de gelat, els parcs de galletes, els carrers de gelatina,... També hi havia una cova de fraules on vivia un monstre. Un monstre amb el cap de poma, el cos de plàtan i els braços i les cames de crema de menta. Nomia Nanet i tenia 113 anys. La seva dona era na Naneta, una ogreta amb el cap de taronja, els cabells de vainilla, les extremitats de nata i la pell de melicotó.

Tenien cinc fills: na Cirera, na Pera, en Meló, na Síndria i na Ceba. Aquesta darrera sempre plorava.

Un dia, els cinc germans i el seu pare, en Nanet, passejaven pel bosc de la ciutat i varen sentir un renou estrany.

—Què és això? —preguntà na Pera.

—Quin renou més estrany! —exclamà na Cirera.

—No sé què pugui ser! —contestà en Nanet.

Na Ceba, que anava darrere de tots, començà a plorar, plorar i plorar... Tenia una gran bèstia a devora! Era un llop de granissat de llimona, amb ulls de prunes, el nas de pastanagó, la boca de regalim i les dents de xocolata blanca.

Quan en Nanet sentí que la seva filla Ceba plorava, anà cap a ella ràpidament i, en veure aquell animal tan estrany, se n'anà corrents, com un llamp, cap a casa amb els seus fills.

El llop, estava a punt de fondre's i no els va perseguir.

Aleshores... quan arribaren a casa... vaja ensurt! Na Cirera no hi era! L'havien perduda! Amb tanta pressa, ni se n'havien adonat!

Tots es posaren nerviosos i ploraven, no sabien què fer i pensaven només amb el llop i na Cirera. Però... quan en Nanet era a punt de partir cap al bosc a cercar la seva filla... sentiren el so del timbre de casa.

Na Ceba es dirigí cap a l'entrada, obrí la porta i... era na Cirera! Na Ceba cridà molt fort i plorà d'emoció, en veure la seva germana. Els altres anaren directes cap a la seva germana per veure què passava i... quina alegria, en veure na Cirera!!!

En Nanet es va sentir ben orgullós de la seva filla i, a la vegada, alliberat de l'ensurt que havia agafat.

Tot seguit, es posaren a taula com si es tractàs d'una gran festa. Menjaren sopa de peix dolç, pollastre ensucrat i, de postres, pastís de xocolata amb fraules.

Na Naneta, abans de començar, els digué: Bon profit!

I tots contestaren: Bon profit! I... vaja ensurt!

Segon cicle de primària – 2n. premi

Maria Rosselló Pons,
amb l'obra **“L'aventura de n'Aleix”**

Una vegada hi havia un nin anomenat Aleix, que vivia amb la seva família a Costera, que era un petit poble de pescadors a devora la mar. Aquest nin era molt bonic, simpàtic i valent. Sempre havia somiat ser un gran aventurer, com el seu padrí.

Un dia va sortir de casa seva decidit a viure una gran aventura. Per això, va agafar la barca del seu padrí i va posar-hi uns banyadors, la seva canya de pescar, una tovallola, unes ulleres per bussejar, pa, sobrassada i un ganivet per tallar el pa. Va posar la barca en marxa i va partir mar endins.

Quan duia una estona navegant, es va trobar amb un banc de peixos i va decidir que era una bona oportunitat per treure la canya i posar-se a pescar. De sobte, a uns quants metres de la barca, va veure un dofí que botava i pareixia que estava molt content!

N'Aleix arraconà la canya, posà la barca en marxa i anà cap al dofí. Una vegada va arribar al lloc on es trobava el dofí, el dofí començà a esquitxar-lo i a botar al costat de la barca. N'Aleix es posà els banyadors i es va tirar dins l'aigua per jugar i nedar amb ell. Mentre jugava amb el dofí s'adonà que aquest tenia una taca blanca en forma de rodona. Per aquest motiu n'Aleix va decidir posar-li el nom de Rodonet.

Al cap d'una llarga estona va arribar un altre dofí molt nerviós i preocupat que va avisar Rodonet que alguna cosa havia passat. N'Aleix s'adonà que el dofí li havia dit alguna cosa dolenta, al seu nou amic. Per aquest motiu n'Aleix pujà ràpidament a la barca molt angoixat i seguí els dofins a tota pressa.

En Rodonet i l'altre dofí conduïren n'Aleix fins a una gran xarxa de pesca d'algun pescador del poble. N'Aleix no va veure res estrany fins que el seu amic, en Rodonet, li va fer senyals amb la coa perquè l'ajudés. N'Aleix no sabia que estava passant, es va posar les ulleres de bussejar i es va tirar dins l'aigua per veure què passava. Nedà fins on es trobava en Rodonet i va veure que hi havia un petit dofí atrapat a la xarxa.

N'Aleix tornà nedar fins a la barca per agafar el ganivet que hi havia

posat per tallar el pa i, d'aquesta manera, poder tallar la xarxa i rescatar al petit dofí. Amb el ganivet a la mà, es va enfonsar dins l'aigua i va tallar la xarxa per poder alliberar el petit dofí.

Quan la xarxa va estar tallada, el petit dofí ja era lliure i junts van pujar cap a la superfície. Una vegada fora de l'aigua els dofins començaren a pegar bots d'alegria al voltant del nin.

Mentre botaven, n'Aleix va poder veure com el petit dofí tenia una petita taca blanca i rodona idèntica a la d'en Rodonet. Per això, va saber que aquell petit dofí era el germà petit d'en Rodonet! N'Aleix havia salvat el germà petit del seu nou amic!

Gràcies a l'ajuda de n'Aleix, en Rodonet i el seu germà van poder viure feliços per sempre. A més, n'Aleix va estar molt feliç per haver fet uns amics tan especials i haver pogut ajudar-los. A partir d'aquell dia cada capvespre n'Aleix agafava la barca del padrí i anava a veure en Rodonet i el seu germà petit. Tots tres es van convertir en uns grans amics i van viure milers d'anys junts!

Tercer cicle de primària – 1r. premi

Aina Pascual García,
amb l'obra “Ni t'imagines el que m'ha passat”

Ring... ring... ring... Uf... Ja ha sonat...

—Júlia! Júlia! Aixeca't del llit! Ja hauries d'estar vestida!

—No em puc aixecar!

Encara no he acabat la son, i els crits de la meva mare em ressonaven dins el cap com si fossin coets d'una festa d'estiu... S'està tan bé al meu llit... És fantàstic, preciós, meravellós... El millor del món!... Tan calentet... No em puc moure!

—Aixeca't! Aixeca't! Aixeca't! —replicà un altre cop la mare.

—No puc! No puc! No puc! —remugava jo.

—No t'ho tornaré a repetir! Aixeca't ja! —va concloure la mare.

—De veres! No puc! M'he quedat aferrada als llençols...

Per molt que ho intenti és una lluita constant entre ells i jo... Uf... M'han aferrat amb cola... Comptaré fins a tres i em desferraré definitivament! Ho he d'aconseguir!... Un, dos, tres... Ja!... Ah! Ha estat molt dur...

Vaig baixar a berenar arrossegant els peus.

Ooooooh! Però què és això? La meva mare m'ha preparat el meu berenar preferit... magdalenes de xocolata acabades de treure del forn! Són les millors del món! A més, ha comprat aquelles galetes tan bones (i tan cares) que sempre li deman i mai no em compra. Això, és increïble!

—Adéu mare! Me'n vaig a escola! Passaré per la plaça, a veure si m'esperen més sorpreses... (vaig pensar)

—D'acord, però vés alerta a creuar el pas de vianants que hi ha davant de la botiga del senyor Manel...I no t'enredis pel camí, que ja et conec i faràs tard com sempre... —avisà la mare.

—Adéu, adéu... No passis pena... Arribaré d'hora... —li vaig contestar.

Me'n vaig aviat, que encara faré tard, com diu la mamà... Avui dreçaré per la plaça i, així, aprofitaré per ensenyar-li al senyor Manel les meves noves espadnyes...

De camí cap allà, de cop, em cau una gota d'aigua... I això? Mira que avui fa un dia ben assolellat... Però? Què? Com? Què és això? És neu? Sí! ÉS NEU! IMPOSSIBLE PERÒ VER! I això que som a la primavera! No hi trob cap explicació...

Alça! No atura de nevar! Els carrers ja duen un bon pam de neu! És increïble! Encara podrem fer ninots de neu en el temps del pati!

El senyor Manel ja ha obert? I què fan tots aquells nins al voltant, cridant com a bojos?

—Bon dia senyor Manel! Em pot explicar què és tot aquest galliner?

—Hola bonica! Res... Que avui ho regal tot, perquè demà vaig de viatge amb la meva dona, i no sé quan tornaré, i no vull que les llepolies es facin malbé!

—Au venga! Obre la motxilla, i carrega! Sé cert que et mors de ganes d'agafar un grapat d'aquells caramels que tant t'agraden! Aquells de color blau, però amb gust de llimona! No t'empeguesquis!

Jo he agafat tot el que he pogut però no em puc passar perquè llavors tenc un mal de panxa horrorós...

—Adéu senyor Manel, gràcies i bon viatge... Esper tornar-lo a veure...

Me'n vaig, que encara faré tard!

—Adéu!

Ara, que ja he passat per la plaça, aprofitaré per passar per la casa de la senyora Maria, i així la saludaré...

—Bon dia senyora Maria! Però què fa amb aquesta música tan alta

senyora Maria!

—Em pot dir que fa escoltant els Stones? —Vaig demanar-li.

—Estic fent els exercicis matiners que m'ha recomanat el metge per aixecar l'ànim.

—Però...

—Sí, deia, que estava més desanimada que una formiga solitària caminant per un desert...

—Bé... faci, faci... Que jo me'n vaig, que no he de fer tard...

—Adéu nina! Si vols, torna a passar demà, que posaré els Beatles...

Aquesta senyora cada dia està més malament del cap! Pobra dona... Ara que, s'ha de reconèixer que sap triar bé la música... Bé, jo vaig al que vaig...

Caram! Ja han obert la nova llibreria! Avui tothom està molt matiner... Crec que hi entraré... Tenc curiositat per veure quina classe de llibres tenen...

Quina llibreria més gran! I quina quantitat de llibres tenen! N'hi ha de tots els colors, gustos i de tots els tamanyes...

Pareixen llibres fantàstics... M'agradaria saber quines històries conten però no puc fer tard a l'escola... Ara que, si li pec una ullada, tampoc no passarà res, no?

Venga! Vaig a investigar... Uuuu! Són preciosos...

—Bon dia guapa, desitges alguna cosa?

—Sí, m'agradaria molt endur-me'n aquest llibre però no duc diners.

—Ah! per això no et preocupis! Te'l pots endur en forma de préstec! Això també és una biblioteca! La nova biblioteca del poble!

—Avui és el meu dia de sort! Tot em surt rodó! Moltes gràcies! Me l'enduc i me'n vaig, que encara faré tard a l'escola! Gràcies!

Estic arribant, no em puc distreure més! He de córrer!

Ui! Què passa a l'escola? Em sembla que no hi ha ningú! No hi ha cotxes, ni bicicletes. No hi ha mares, no hi ha nins... Aquí passa alguna cosa estranya!

Allà hi ha el senyor Bernat, el policia, segur que ell sap què passa! Vaig a demanar-li!

—Bon dia senyor Bernat!

—Bon dia Júlia! com així corres tant?

—És que no vull fer tard!

—Ah vaja! Idò són les 10 del matí!

—No pot ser! Si vénc directe des de ca meva! Però, on és tothom?

— Clar... Com que arribes tan tard... No saps que avui no hi ha escola. Amb aquesta nevada que ha caigut, han suspès les classes fins que es fongui tota la neu... Així que ja ho saps... Ja pots començar a partir cap a ca teva...

—D'acord, d'acord... Adéu!

I ara com li explicaré a la meva mare?

Vaig entrar a casa un poc espantada perquè no sabia quina reacció tendria la meva mare en veure'm entrar per la porta...

—Hola mare!

—Però Júlia! Què fas aquí?

—NI T'IMAGINES EL QUE M'HA PASSAT...

Tercer cicle de primària – 2n. premi

Jaume Hurtado Arrabal,
amb l'obra **“Els 7 nanets i els 3 porquets”**

Una vegada hi havia, en un bosc molt petit, unes personetes molt particulars... uns nans! Sí “els 7 nans de la Blancaneus” que treballaven a la cova minant or, plata i altres minerals.

Un dia d'hivern, els nans van anar a minar. Quan començaren a picar, es varen adonar que tot l'or i la plata s'havia acabat. Així, doncs, tornaren a casa i parlaren entre ells:

—Què podem fer per comprar el menjar?

—Podríem esperar que passes l'hivern i aguantar amb el que tenim.

—Que estàs boig! I el foc?

—És veritat. Hauríem de trobar un treball estable.

—Podríem començar recollint les pomes i altres fruits dels arbres, per després sembrar.

—Impossible. Es tarda molt perquè un arbre creixí.

—I si demà anam al mercat a comprar algun animal?

—Bona idea —varen dir tots mirant-se entre si.

Al dia següent anaren tots al mercat i compraren tres porquets.

Els nans feren un racó al bosc, no gaire enfora de la casa per als animals.

Passaren dos mesos i cinc dies i hi havia aparegut una caseta de palla. Els nans tingueren por per si alguna persona s'havia fet seu el racó. Però després d'una setmana vigilant no hi varen trobar ningú. Més tard hi trobaren una casa de fusta i el començament d'una casa de pedra. Els nans es posaren nerviosos i començaren a parlar entre ells:

—Jo ja vos vaig dir que era una mala idea anar a comprar uns animals!

—No siguis mentider. Tu ho vares votar igual que tots!

—La culpa la té ell per haver aportat la idea!

—No vos poseu nerviosos! Pot ser que aquests porquets ens evitin anar a la ruïna.

—Tens raó. Hi ha tres casetes i tres porquets. Tal vegada han estat ells.

Els nans posaren una nota, a la porta de cada caseta, que deia “Hola som els vostres amos. Si vos podeu comunicar, parlem amb nosaltres”. I ells escrigueren una carta que deixaren a la bústia de la casa, que deia: Sí, PoDeM PaRLAr Amb VOSaltRES PERò No escRiBlm molt Bé”.

Així, doncs, varen seguir parlant amb notes i decidiren muntar una empresa anomenada “7 PICASSONS 3 CONSTRUCCIONS”.

Així va ser com, després de debatre durant dies, formaren una cooperativa. Els nans durien, de la mina, tota la pedra necessària, que n’hi havia en abundància, i els porquets serien els arquitectes i picapedrers de l’empresa.

D’aquesta manera, amb associació de forces i enginy, l’empresa no sols va evitar la ruïna sinó que es va fer gran i es feren no rics sinó milionaris.

RELACIÓ DE PARTICIPANTS AL CONCURS

INFANTIL

SA GRADUADA	6	Alessandro Kholi Puyuelo
SA GRADUADA	6	Chaima Bazaanine
SA GRADUADA	6	Khoaula Aalilou
SA GRADUADA	6	Maria Ileana Ivascu Crespi
SA GRADUADA	6	Melanye Elizabeth Ochoa Chávez
SA GRADUADA	6	Sergi Carmona Seguí
SON BASCA	5 A	Carles Caldés Simonet
SON BASCA	5 B	Coloma Bennassar Capó
SON BASCA	5 A	Jaume Pol Sansó
SON BASCA	5 B	M. Magdalena Palou Crespi

PRIMER CICLE DE PRIMÀRIA

PERSONAL	12	Uxía Aguiló Peláez
SA GRADUADA	12	Aleix Bonnín Payeras
SA GRADUADA	12	Andrea Guerrero Rupertus
SON BASCA	11 B	Bartomeu Soler Crespi
SON BASCA	11 B	Miquel Serra Alomar
SON BASCA	11 A	Paula Crespi López
SON BASCA	11 A	Rafel Ramis Cladera
SA GRADUADA	12	Catalina Escobar Bennasar
SA GRADUADA	12	Caterina Crespi Crespi
SA GRADUADA	12	Elisabet Perelló Comas
SA GRADUADA	12	Esteve Martínez Buades
SA GRADUADA	12	Francina Crespi Crespi
SA GRADUADA	12	Ismael Bouhjira
SA GRADUADA	12	Joana Maria Mir Bonnín
SA GRADUADA	12	Kadija Bazaanine
SA GRADUADA	12	Katherine Caldés Feast
SON BASCA	12 A	Lluc Munar Torrandell
SA GRADUADA	12	M. del Mar Martínez Buades
SON BASCA	12 A	Marc Novo Bonnín
SA GRADUADA	12	Miquel Crespi Cantallops
SON BASCA	12 B	Sergi Cantallops Peré
SON BASCA	12 B	Toni Albert Triay Serra
SA GRADUADA	12	Toni Guillem Comes Sans

SEGON CICLE DE PRIMÀRIA

SON BASCA	13 B	Àgueda Roigé Ramis
SON BASCA	13 A	M. del Mar Fullana Socies
SON BASCA	13 B	Pau Crespí Matas
SON BASCA	13 A	Saynabou Diaó
SON BASCA	14 A	Bàrbara Payeras Aubert
SON BASCA	14 B	Evelin Bisquerra Ivanova
SON BASCA	14 C	Jaume Seguí Soberats
SON BASCA	14 C	Joana Aina Mir Serra
SON BASCA	14 B	Maria Rosselló Pons
SON BASCA	14 A	Naira Renteira Muñoz

TERCER CICLE DE PRIMÀRIA

PERSONAL	15	Antònia Maria Aguiló Socias
PERSONAL	15	Francisca Serra Gelabert
PERSONAL	15	Jaume Cantallops Comas
PERSONAL	15	Marta Alomar Bennàssar
PERSONAL	15	Raquel Nilo Dontos Abildgaard
PERSONAL	16	Marc Mateu Seguí
PERSONAL	16	Maria Francina Socias Amorós
SA GRADUADA	16	Jaume Hurtado Arrabal
SA GRADUADA	16	Violeta Seoane Soler
SANT FRANCESC	15	Albina Estévez Aguiló
SANT FRANCESC	15	M. Victòria Perelló Ripoll
SANT FRANCESC	16	Francesc Horrach Soler
SANT FRANCESC	16	M Victòria Carbonell Ivanova
SON BASCA	15 A	Aina Crespí Cladera
SON BASCA	15 A	Aina Pascual García
SON BASCA	15 B	Joana M. Martorell Llobera
SON BASCA	16 B	Diego Andrés Mena Muhlhauser
SON BASCA	16 A	M. del Mar Cladera Fernández
SON BASCA	16 A	Miquel Seguí Soberats
SON BASCA	16 B	Tòfol Perelló Jofre
T. CLADERA	16	Joan Mateu Socies Palmer
VIALFÀS	15	Adrià Rachón Vives
VIALFÀS	15	Alba Cantarelles Far
VIALFÀS	15	Antònia Maria Crespí Miró
VIALFÀS	15	Catalina Femenias Mir
VIALFÀS	15	Guiem Mascó Pons / Miquel Socias Perelló
VIALFÀS	15	Llúcia Serra Tortell

Mestre Arabí (1829-1905).- Isidro Arabí Andrades, va néixer a Múrcia l'any 1829. Fou destinat, com a mestre d'escola, a la nostra vila, l'any 1854, i aquí va romandre per a sempre més. Es va casar i va tenir fills. Néts seus, que han viscut a sa Pobla fins als anys setanta, ara resideixen a Ciutat. Va dedicar, el mestre Arabí, més de 50 anys a l'ensenyament, a l'educació i a la cultura de sa Pobla. Generacions i generacions de poblers aprenueren amb ell, a llegir i a escriure. Va morir a sa Pobla, l'any 1905, entre l'estima general. Fou persona austera i complidora, d'una notable vocació pedagògica. Aquest premi, així mateix, i per extensió, representa un homenatge als mestres i les mestres que han desenvolupat i segueixen desenvolupant amb dedicació la seva noble tasca a sa Pobla.

En aquesta quarta edició del premi, s'hi presentaren un total de 70 treballs, procedents dels centres escolars de Son Basca, sa Graduada, Tresorer Cladera, Vialfàs i Sant Francesc d'Assís, 8 dels quals ho han estat a títol personal.

Per categories, 10 treballs corresponien a infantil, 23 al primer cicle de primària, 10 al segon cicle de primària i 27 al tercer cicle de primària. No s'hi presentaren treballs d'ESO ni de la categoria de batxillerat-CIFP-CEPA.

AJUNTAMENT DE SA POBLA